

3) Umožňuje **článek 90 druhá věta** Smlouvy o ES, podle kterého členské státy nepodrobí dále výrobky jiných členských států vnitrostátnímu zdanění, které by poskytovalo nepřímou ochranu jiným výrobkům, aby členský stát uložil spotřební daň s procentní sazbou závislou na stáří vozidla a objemu motoru, uvedenou v polském prováděcím předpise (§ 7 nařízení ministra financí ze dne 22. dubna 2004 o snížení sazeb spotřební daně – Dz. U. č. 87, pol. 825, se změnami) na použité automobily dovážené z jiných členských států, jestliže se podle obdobného vzorce vypočítává daň z prodeje automobilů používaných v tuzemsku provedeného před jejich první registrací na území státu, přičemž tato daň má následně dopad na cenu tohoto automobilu při jeho dalším prodeji?

4) Zakazuje článek 28 Smlouvy o ES, podle kterého jsou mezi členskými státy zakázána množstevní omezení dovozu, jakož i veškerá opatření s rovnocenným účinkem, a současně s ohledem na znění čl. 3 odst. 3 směrnice Rady 92/12/EHS ze dne 25. února 1992 o obecné úpravě, držení, pohybu a sledování výrobků podléhajících spotřební dani, aby členský stát ponechal v platnosti článek 81 polského zákona o spotřební dani, na základě kterého musí subjekty nabývající uvnitř Společenství osobní automobily nezaregistrované v tuzemsku podle předpisů o silničním provozu povinnost po přivezení na území státu podat u příslušného ředitele celního úřadu zjednodušené prohlášení ve lhůtě pěti dnů od data nabytí uvnitř Společenství?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Ufficio del Giudice di pace di Monselice ze dne 12. července 2005 ve věci Lidl Italia Srl proti Comune di Arcole (VR)

(Věc C-315/05)

(2005/C 281/11)

(Jednací jazyk: italština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Giudice di pace di Monselice ze dne 12. července 2005 ve věci Lidl Italia Srl proti Comune di Arcole (VR), které došlo kanceláři Soudního dvora dne 12. srpna 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Giudice di pace di Monselice žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

1) „Je třeba směrnici Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES ⁽¹⁾ ze dne 20. března 2000 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se označování potravin, jejich obchodní úpravy a související reklamy, pokud jde o balené výrobky uvedené v článku 1 uvedené směrnice 2000/13 vykládat tak, že povinnosti z ní vyplývající, a zejména povinnosti uvedené v člácích 2, 3 a 12, jsou uloženy výlučně výrobcí balených potravin?“

2) „V případě kladné odpovědi na první otázku je třeba články 2, 3, 12 směrnice 2000/13/ES vykládat tak, že vylučují, že pouhý distributor baleného výrobku (jak je definován v článku 1 směrnice 2000/13/ES), usazený v členském státě, vyrobeného subjektem usazeným v jiném členském státě než distributor může být považován za odpovědného za porušení oznámené orgánem veřejné moci spočívající v uvedení nepřesné hodnoty (v projednávaném případě se jedná o obsah alkoholu) výrobcem na etiketě balené potravin, a v důsledku toho sankcionován, i když se tento (pouhý distributor) omezuje na uvádění výrobku na trh tak, jak je předán výrobcem?“

⁽¹⁾ Úř. věst. L 109, 6.5.2000, s. 29.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Sozialgericht Köln ze dne 8. srpna 2005 ve věci G. Pohl-Boskamp GmbH & Co. KG proti Gemeinsamer Bundesausschuss, přizváni: 1. AOK-Bundesverband KdöR, 2. IKK-Bundesverband, 3. Bundesverband der Betriebskrankenkassen, 4. Bundesverband der landwirtschaftlichen Krankenkassen, 5. Verband der Angestellten-Krankenkassen e.V., 6. AEV – Arbeiter-Ersatzkassen-Verband e.V., 7. Bundesknappschaft, 8. Seekrankenkasse, 9. Spolková republika Německo, zastoupená Spolkovým ministerstvem pro zdraví a sociální zabezpečení

(Věc C-317/05)

(2005/C 281/12)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Sozialgericht Köln (Německo) ze dne 8. srpna 2005 ve věci G. Pohl-Boskamp GmbH & Co. KG proti Gemeinsamer Bundesausschuss, přizváni: 1. AOK-Bundesverband KdöR, 2. IKK-Bundesverband, 3. Bundesverband der Betriebskrankenkassen,

4. Bundesverband der landwirtschaftlichen Krankenkassen, 5. Verband der Angestellten-Krankenkassen e.V., 6. AEV – Arbeiter-Ersatzkassen-Verband e.V., 7. Bundesknappschaft, 8. Seekrankenkasse, 9. Spolková republika Německo, zastoupená Spolkovým ministerstvem pro zdraví a sociální zabezpečení, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 17. srpna 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Sozialgericht Köln žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- 1) Je třeba vykládat směrnici 89/105/EHS⁽¹⁾ o transparentnosti opatření upravujících tvorbu cen u humánních léčivých přípravků a jejich začlenění do oblasti působnosti vnitrostátních systémů zdravotního pojištění (směrnice o transparentnosti) tak, že odporuje úpravě v členském státě, která zmocňuje právní subjekt tohoto systému vyjmout po vyloučení volně prodejných léčivých přípravků z plnění státního zdravotního systému léčivé látky z tohoto vyloučení, aniž by bylo stanoveno řízení podle čl. 6 č. 1 věty druhé a č. 2 směrnice o transparentnosti?
- 2) Je třeba vykládat směrnici 89/105/EHS ze dne 21. prosince 1998 tak, že poskytuje výrobcům léčivých přípravků uvedených bodě 1 tohoto usnesení subjektivní veřejné právo, zejména na rozhodnutí o zápisu jednoho z jejich léčivých přípravků do seznamu výše uvedeného druhu, opatřené odůvodněním a poučením o opravných prostředcích, ačkoliv vnitrostátní úprava v tomto ohledu nestanoví ani odpovídající řízení o rozhodování ani řízení o opravných prostředcích?

(¹) Úř. věst. L 40, s. 8.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Verwaltungsgericht Darmstadt ze dne 17. srpna 2005 ve věci Ismail Derin proti Landkreis Darmstadt-Dieburg

(Věc C-325/05)

(2005/C 281/13)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Verwaltungsgericht Darmstadt (Německo) ze dne 17. srpna 2005 ve věci Ismail Derin proti Landkreis Darmstadt-Dieburg, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 26. srpna 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Verwaltungsgericht Darmstadt žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- 1) Ztratí turecký státní příslušník, který se jako dítě prostřednictvím institutu spojení rodiny přistěhoval ke svým rodičům pracujícím ve Spolkové republice Německo, své právo pobytu odvozené z práva podle čl. 7 první věty druhé odrážky rozhodnutí Rady přidružení EHS-Turecko (ARB 1/80) ucházet se o každou nabídku práce – kromě případů čl. 14 ARB 1/80 a při opuštění členského státu přijetí na nezanedbatelnou dobu bez oprávněných důvodů – také tehdy, pokud po dovršení jedenadvacátého roku života nadále nežije společně se svými rodiči a nepobírá od nich žádné výživné?

V případě kladné odpovědi na první otázku:

- 2) Požívá tento turecký státní příslušník přes ztrátu právního postavení podle čl. 7 první věty druhé odrážky ARB 1/80 zvláštní ochranu před vyhoštěním podle čl. 14 ARB 1/80, pokud po zrušení rodinného životního společenství s jeho rodiči byl nepravdělně zaměstnán, aniž by skrze svůj zaměstnanecký poměr získal na základě čl. 6 odst. 1 ARB 1/80 samostatné právní postavení a aniž by po dobu vícero let výlučně vykonával samostatně výdělečnou činnost?

Kasační opravný prostředek podaný dne 30. srpna 2005 SGL Carbon AG proti rozsudku Soudu prvního stupně Evropských společenství (druhého senátu) ze dne 15. června 2005 ve spojených věcech T-71/03, T-74/03, T-87/03 a T-91/03, Tokai a další v. Komise Evropských společenství, pokud jde o věc T-91/03

(Věc C-328/05 P)

(2005/C 281/14)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byl předložen dne 30. srpna 2005 kasační opravný prostředek podaný SGL Carbon AG, zastoupenou Dr. Martinem Klusmannem a Dr. Frederikem Wiemerem, advokáty, Freshfields Bruckhaus Deringer, Feldmühleplatz 1, D-40008 Düsseldorf, proti rozsudku vydanému dne 15. června 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (druhým senátem) ve spojených věcech T-71/03, T-74/03, T-87/03 a T-91/03, Tokai a další v. Komise Evropských společenství, pokud jde o věc T-91/03.